

מוסף ידיעות אחרונות

כולל:

זמנים
במסכה

טריק עם טריקו (עמ' 5)

יום רביעי, א' באב תשמ"ו, 6.8.86

מקרא: من الأصل

שם אגל אומן הכל

תמיד תוכלי לסמוך על אמישראל, החברה הגדולה המשרתת במהירות, ביעילות ובטמנות ציבור של מאות אלפי לקוחות באמצעות עשרות סניפים מקריט שמונה ועד אילת. זה רק טבעי שבכל סניף אמישראל תמצאי גם מבחר גדול של מכשירי גז מכל הסוגים - תנורי בישול ואפיה, מבחר גדול ובלעדי של כיריים מכל הסוגים, מחממי בזק חסכוניים למים, מבחר מכשירי "קמפינג גז" ועוד ועוד. כן זה רק טבעי, שחברה גדולה כאמישראל משרתת גם את מרבית ענפי התעשייה, החקלאות והמוסדות באמצעות מערך משוכלל של אספקת גז, שירותים ומיכשור מתאים.

מבצע הצטרפות גדול!

★ צידנית חינום

★ 12 תשלומים

נעלו עכשיו את מבצע ההצטרפות לחוג הנבחר של לקוחות אמישראל - שלמו את מחיר ההתקנה ב-12 תשלומים, ללא ריבית והצמדה וקבלו **חינם** צידנית מעולה מתוצרת "קמפינג גז" אינטרנשיונל!

* המבצע מתייחס לכל צרכן חדש של גלילים (בלווים) החל ב-1.7.86 עד 30.8.86 בלבד

אמישראל

תל אביב - יפו, אחד העם 4, מ"ל 1455

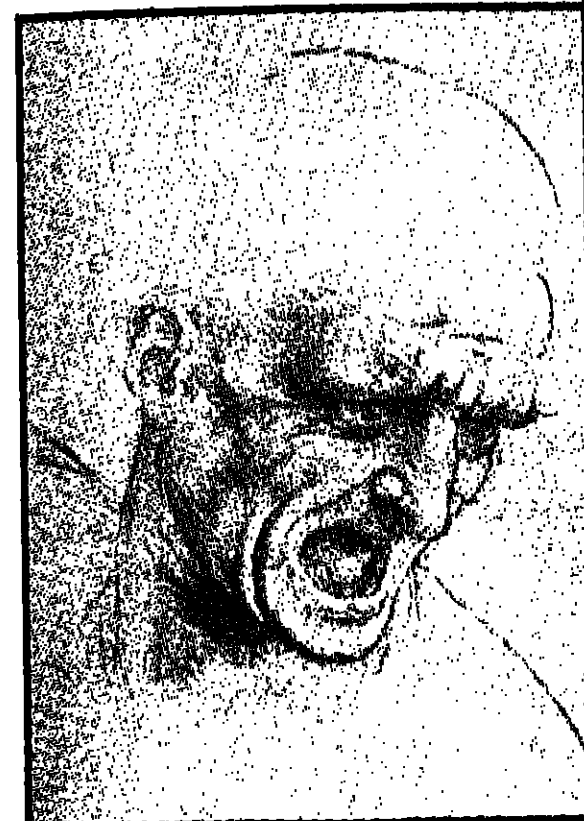

צוחק מי שנועם אחרון

הכעס מפחיד אותנו, מעורר בנו תחושה שמשוהו אצלנו או סביבנו לקוי • רובנו משתדלים להדחיק את תחושת הכעס • כך נוהגים בני־זוג המעמידים פנים כדי לשמור על הארמוניה, ונשים שהפכו את ההכנעה לסמל • פסיכולוגים אמריקנים טוענים כיום: הדחיקת הכעס מסוכנת לבריאות • היא יכולה להתבטא באכילת־יתר, בשתיית אלכוהול, בצריכת תרופות־ארגעה וסמים ובתחושות־אשמה חריפות

מיכלאנג'לו: דמויות צועקות

רדיצ'ן, שיתר עם המדריכה טרי מרגולין, מנה קורסים להנגה עצמית מפני כעס, במיוחד עבר נשים.

„גברים אוהבים נשים שאינן מפגינות כעס. אשה כעסנית ורועת נחמשת בעיניהם כשחלש־נית. עם אשה ששוקקת תמיד ומתחמת על לוח שון יותר טובות, נשים רבות עדיין משוכנעות, לוחשן של הכעס, אמר אל פוטש, לרדיצ'ן, על נשים להיפוך סביבו תחושה, שאינן אפשר „לעבור על־הן“, וכי אם יתגורר בהן או יפגעו בהן – הן יגיבו.

צרי, לבטא כעס בקול רם, גם אם זה נעשה בפומבי ומעורר תגובות, ובמיוחד כאשר האשה היא קרובת לתקופה. אמר לטוהר, כי תגובה כזו מעוררת תגובה חזקה. הרבי רכשה מחדשים על תגובות נשים שהיו קרובות לאונס, אמר אל פוטש.

גם הפסיכולוג ר' קליף ווד, גורש בימים אלה לנשים הכעס, במאמר שפרסם בכתב־עת המדעי „ניו סיינטיסט“. לדעתו, בראיית התרבות ולעולם הרבי נכון במיוחד לגבי טיפוס A, הסוג ר' כשיש תחושה, שאמנם, תוקפני ומגריז. אם טיפוס פולחן כזה דוחק את כעסו, הוא עלול לקבל התקליב, אמר המומחה.

החקר טוען עוד, שאנשים מטיפוס בארומטיס וז' על פי רוב שולטים בכל המצבים, מבטאים את רגשותיהם, רגזם וחסכנות, ומתפרצים בהתקף פ' כעס במיוחד שלהם להחלטה ולצורה, בלי לר' שות חשבו, לעיתים הם עושים זאת ללא מילים, ומפגינים את כעסם במעשים. מסתבר שהם לא רק מצליחים, הם גם אנשים בריאים מאוד. יש להם ביטחון עצמי, חרבה חבונה ביומ־איש, שליטה ברגשות, רגבות ברגש הכעס, היא מפתח להצלחה בחיים.

מה על כעס ומתח בין בני־זוג לרובי כבלי אנגלי, אמר להדחיק את הכעס ול' העמיד פנים, רק כדי לשמור על הארמוניה מווייטת בבית, כדי שכן או כן חוג יחיו מרצות מהשקט. וזה תהיית־נפץ של ר' שות מרחקים. בדיחוג ששוקק נפגע, וכדיחוג שצועק, מוקד את כעסו. לדעתה אמר להתחמק מעימות מילולי, וכשכובעים, יש סיבה לכעס, צריך לשמור את הפה, להתחמק.

יש שאנו מרחקים את המרים ששרדו אלינו בצורה כעס, ומתרגמים את התחושה בדרך שונה, כשהיא יותר מבחינתנו. אנו מתעלמים מרגזי הכ' עס, ומפרשים מניעה בנו כסימני־דחייה. נשים מ' מת אומרת: היא צועק עלי ומכח אותי, אבל זה ביטוי לאהבה, למעשה הן מוחזות להרגזן, ולר' מור על שלהן.

כעס מודחק יכול להתבטא באכילת־יתר, שתי-

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

אמריקנים גם לאשה מותר לא להגיד כן ממדי מותר לה להפסיק להיות בנודה, להרגזן, ואמלל לצעוק על הבעל, מוכיחים הפסיכותראפסטים בארצות.

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

ואם על נשים במשך דורות הן סבלו ושקט. ההכנעה והתחלטה של האשה הסתבר רק בעידן ההווה. לנשים הנשים לפתוח את הפה ולהביע כעס, וזה צעד חשוב במניעת מלחמת אצל נשים, ודרך לבטיחות שלהן ממצבים מסוכנים.

צו נצמד בשימלת סוויט־טריקו משולב בלייקרה (ליקוויד, צילמה: מירי דוידוביץ)

צחוב, לימון ומגנץ של ירוק בשימלת מירח־הגליל (לייז מליק, צילמה: מישל קרמברן)

השמלות מתלבשות עלינו הקיץ, בכיף. לא צריך לשבור את הראש על התאסו־ערבב חלקי־לבוש • חלק גדול מהן עשויות טריקו, ומעוצבות לא רק לשעות הבוקר הנוחות – גם סקסיות, לשעות היפות של הערב

מאת נורית בתי־ערך

טריק עם טריקו

אורורה ג'קסון, עמיתים מעל־החלמה (צילום: צילום)

סרית דו־חלקית, עם חצאית מליטה (עודו ברוקס) צילום: ממי בן גור

י. אבל קלות החיים אינה עד כדי כך בלתי־נסבלת, מבטאים מסוימים.

י. קוסטייל מנגו סטיל מנגו סטיל. מכיוון האופנה – וז' ש'לה כשמחליקים לתוך שימלת לא צריך לשבור תראש בעניין ציוריים וילוכים ומה תולך טוב עם מה שפנים לתוכה וגמרנו. את מסודרת. נקיר אם היא תפורה מכותנה אורורה. כואת שנושמת אתך בדיק סוויט־טריקו.

גם הכותנה הארוגה – חוגגת חתונה עם הסרוגה, המכונה טריקו. אבל לא כל בגדי־טריקו עשוי על סהרת החתונה. חיוורו מחיקיים. קראו את חותי הבגד. היצרן חייב לציין עליה את דרכי סיכו.

כעס כל היצרנים עושים הקיץ טריק עם טריקו. ליקוויד, חברת המעטפת שבבעלות מנהלי מועדון העצרים, הוריקה לתוכו טבעה אחוזי ליקוויד עשמה ממנו שמלות סקסיות שפות כער שני. גרשון בים הצמיח לו שכל השוקר בחותי לאבנס־טריקו שני.

גלי טוויג משקת איתו בצבעים ויוצרת ממנו שמלות ר' חלוציות. עניינות גרולות, שגם אשה מדין יכולה לעבור בהן את הקיץ. שוד מריביות תיכנן לגיבה שמלות ציטות לגוף עם כיורזי דראטה. בדי מליץ – פריטים עם מגע חוטט של משייטת סטגוניים.

מדין הכותנה הארוגה והסרוגה – מחזות הקיץ גם שמלות טריקו. חקיקתה לאלו יש בדין ומדיקטן עזה ייצוגי מזה של טריקו. שמלות שפות ורחיקיות מסוג זה מציעים שות ברוקס, מאג, ומליני.

העולם השער עימל־מדיקטן, חקיקתה לאלו יש בדין ומדיקטן עזה ייצוגי מזה של טריקו. שמלות שפות ורחיקיות מסוג זה מציעים שות ברוקס, מאג, ומליני.

אורורה ג'קסון, עמיתים מעל־החלמה (צילום: צילום)

חנה שיר: החיים והזבל

נה שיר היה בתל אביב כבר הרבה שנים, ועריין מתגנב על חלקת אדמה פרטית משלה, חלקה חרושה, ריח שדה, מראה של פרח הענפים הם קטע מהביגוראפיה שלה כילדת מושב, וגם חומר ליצירה. שיר, ציירת ומורה לאמנות, גרה במרכז העיר, רחוב גאולה, קרוב להפזן. ידית ארבעה חדרים מוצלת, ברימפת, חדרה גבוהה, אריזים צבעניים. בית כמו פעם. יש לה שם ענתות, המון צעירים וספרים, ענתות, שני חתולים וכלבה, בת יחידה, לי 15. בית של נשים בלבד. הנשים האות יוצאת בצעירות רחמים, שמן על גידי, שחלקם תלויים על קירות חדר הארוחה. שיר אשה קטנה, שפעת תלת לילי, 39. לא משוחררת מן המשא של ילדת ישראל, שהוריה ניצולי מחנות ריכוז. לא משוחררת מן העול של לידות משוחררות, חסרת שורשים, מן ההתמודדות עם הצבריות כחות נגוד. זה חסות, זה החיפה האחר, כדי להראות שהם מעבר היה משותף לכל המהגרים שבאו לארץ. וואו, לא מוברים על זה, היא אומרת, רוב האנשים לא נותנים לעצמם דין וחשבון. יש לי חברות שער היום משאת נפשן היא שתהיה להן עזרת-כית' מולגיה, כי אמא שלהן הייתה עזרת-כית' אצל פולנים. חברות של אמא שלי, שכבאו לארץ, הולכו לשטוף רגליהם. חתולות היו אצל כולם, או היו כאלה ששקילו יותר, כי ידעו לקחת יותר. אלה דברים גורא פשוטים. היא גולדה בגרמניה, עלתה ארצה בגיל עשר ממולין בעליית 57, מה שמכונה עליית גומולקה. הילדות שלה עברה בכפר-גלעדי, מושב בצת, מגדלה-עמק, ירושלים,

בחייה לא ראה פרח. בפעם הראשונה ראה פרח כמובן. הדור שלי בנה וילות, אבל ידע מחסור. החלב, הענבים, היו הולכים לתנובה, לא הכיתה. כילדים היינו גונבים בשרות. אף היינו חוצים שלוליות מורידים את הנעליים ונכנסים לשלולית. האנשים של 57 מנו מצער, ממחלות. שנות ההתבגרות המאורות עברו עליה ביופ, במה שנקרא היום בית ציוני, והיה או ירדת שני חדרים עם מיטבה רצוע ובית-שימוש בחוץ, משותף לעולים ממדק, בולגריה ותורכיה. בגיל צעיר עזבה את הבית, והחלה עובדת עם נוער-שוליים. שנתיים למדה קרימינולוגיה לתואר ראשון באוניברסיטת בראייל, אלה היו שנות ה'60 של ילדי הפרחים, ימים של יחנות ומין חופשי. חמש שנים עסקה בטיפול בעבריינים. נסיגות ראשונים לשקט נוער כאמצעות תכונות-רחוב. היו פעמים שברירה שלה, מירססת בשכונת ביצרון, השתכנו שלוש חנות צעירות, שהיו זקוקות לשיקום מידי. למסדרות לא היה מה להציע. כשהגיעה למסגרת שהשיקום הוא כלל אספרי, עזבה ככא-לב לא העבודה, ונפנתה לעצמה כאן מתחיל הפרק האמנותי. במסגרת, לאחר, היא אומרת, שהיא מציירת וכותבת מאז שעמדה על כיתה. ביר, טושים, צבעי מים, עשורים עם 40 קילו נקניק באמצע ינואר, כשאין לחם או אמא שלי קשרה חבל ותלתה את הנקניקים מקצה אחד לקצה השני. אנחנו היינו הבית של מעבר הנקניק. "לחברה היה קשה איתנו. בואי נאמר, הברלי מנטאליות, בואי נאמר, מהגרים שבאים לארץ וזה, לחברה שלא מוכנה לקלוט אותם כמות שהם. אני מה כ-30 שנה, ויש לי תחושת ניכור חריפה. אין לי חוויה ישראלית שלי. מה קושר אותי לכאן הרקפות, הכלניות, חברים מסוימים, טובי-לב של אנשים שורשים, ריחות של ילדות שמפוזרות בכל הארץ. יכולתי להיות בכל מקום אחר, במפוזר". אבא שלה היה מרצה למילוסופיה

ציירת חנה שיר: מה הרוע הזה? מה הכיבושים האלה?

כואב לי שהפסקתי את החינוך לאמנות בארץ. פעם הייתי דראמה יוצרת, ומחול ושיעורי מוסיקה. זה עושה לי כאב, שגדל בארץ דור שאין לו שום הכוונה אמנותית. אנחנו הופכים יותר ויותר ללואנסטיניים. אמנות הופכת לתואר-בגא. החיים נעשים תכליתיים כל-כך, שאין בהם מקום לרגישות".

האמנות שלה אקספריסבית מאוד, מבטאת את התעסקות כמות, בארעיות של החיים, באדם כחיה. אני מבטאת באמנות אחר, עושה לי כאב, מהנחה שמה שאני חשה, או ההקשרים שאני עושה, הם אוניברסליים, כללי-אנושיים. כאלה שונים גם בניכור, ברידות, בעיות אחרות בחברה. לא בחרתי להיות אמר. חריגה. אמן לא בחר להיות אמר. היא התחילה מרישומים קטנים על נייר, אחר כך עברה לשימוש של כתיבה וצורה, והגיעה במהלך לציר על זפת. עובדת כל הזמן על יומנים,

תצלום: אסף מוקר, ויטסה

לאחר מופשט, ואחרי-כך תרגמה לפעם על היר, צבעונית יותר, ומשנה הניעה אל חזות, שהיא חומר. בשאלה מהו גבר ומתי אשה, נגד לומדי-בניין. אנחנו דורכים עליה לזמן, היא מובילה אותנו, והיא גם טל לגונוס, ועם זאת, יש בה רכות וחושניות כלפי רגילה. חזות הקבלה. בעבודות שלה, שמקורות אירוסיקה חזקה, לעיתים כותה, תגו הוא תמיד הדוק, סמול עליי-החץ. אני תוצר של שיחור האשה, היא אומרת, חשבנו אשה שווה לגבר, האמנו בזה וגם חינו כך. רק מאוחר יותר הבנו שאנחנו שווה, ושילמנו את המוה. המוה בשלב מסוים היה הסתגרות, מוה מרוקרת יותר של יומנים".

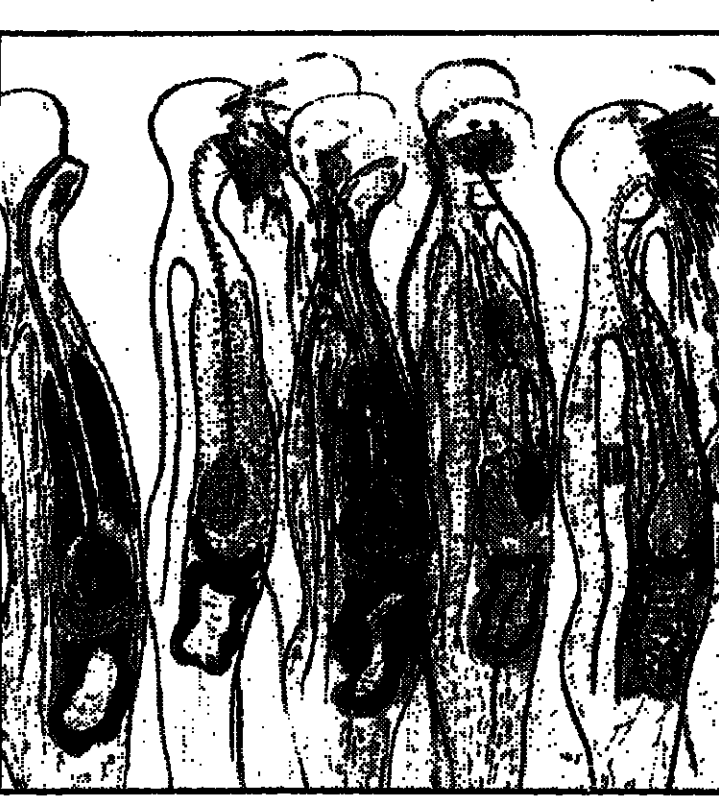
אני תוצר של שיחור האשה, היא אומרת. חשבנו שווה לגבר, האמנו בזה וגם חיינו כך. רק מאוחר יותר הבנו שאנחנו שווה, ושילמנו את מלוא המחיר

במה הוכח פצע מש. במקום האות הכותה, תפרה חומרים רכים, כמו דמסון. נעזרות חזות שלה, 36 דפים שחורים, חוצנו ב'83' ביר וסם ירושלים, פרי התעסקות שלה עצמה. היה חשוב לה, כילדת שואה, להוסיף שם. אני תוצר-פרוס של חשואה. אני הדור שאחרי המלחמה. חתומים שלנו עברו מראומה גוראית, והם העבירו אותה אלינו. לכן המדינה נראית כמו שהיא. הטרור וההכרעה חוסר הסובלנות, באיות מקום גם השיכחה של האנושיות. לכן אני עוסקת הרבה בארס-חית. זה המוות שלי הן חזאי-אדם. הם גשיקה, הבחירה ההדדית, השיסוע. במקביל לעבודות חזות שלה עשתה תערוכה גדולה, שנקראה "חושבים ומגלים", צולוידים שקופים, שעליהם צויר בצבעים חזק של האדם, והצופה השתקף דרכם, כמעין רנטגן כפול. נקודת המוצא היא ההסתכלות על החיים כאלו שניצבים מולנו. סאטור. אני חושבת על מהו קיום על סף. אני לא רוצה להישען כמו העובדת המוצאית של העולם, אבל בסך שום אני כואבת את החיים. אנחנו לעשות חיים, כי אני לא יודעת אם אקום מחר. זה לא חוליה. אני מאוד כעז חיים, ואני מאוד מחזרת ממוות, אבל כשאני רואה אנשים

חנה שיר גרה ברחוב גאולה בבית - בת (15), המון עציצים, ספרים, שמונצעים, שני חתולים, כלבה • ציירת, מארגנת פרויקטים אמנותיים בטבע (הפרוייקט האחרון הסתיים אתמול, במיסגרת פסטיבל ערד), מורה לאמנות • ילידת גרמניה, עברה את השואה, עלתה מפולין בשנות החמישים, בעליית-גומולקה

מאת אביבה שאבי

הפרוייקט השני עסק אף הוא בתולעים שצוירו בגוסס ואן גוך. לאחרונה הומנה לארגן פרויקט פיסולי בערד בהשתתפות 15 אמנים, שיעשו פיסול סביבית במתכת, עץ, נייר, בד, חתערוכה, שהיא האוצרת שלה, התקיימו במשך שלושה ימים, עד אתמול, כימי פסטיבל חומר בערד, ונקראה "מיקצבים". חנה שיר אומרת שיש לה חיים עשירים ומלאים לחלוטין. אם יש לה בדידות, וזהו בדידות אנושית כללית, תחושה בסיסית שאותה

עבודה מי-1983, על צולוואיד, "תושבים זמניים": רחם חשוף

מיצג, פרויקט בטבע, יער תראל, 1984: מחוץ לגלריות

איך נוסעת לחו"ל? פנקי עצמך לתמיד עם ה- של מדיחי הכלים.

רק 180 ש"ח

1-אויקל SUPER

אצלך בבית

היתרה עד 6 תשלומים שק"מ לא צמודים.

הצגה: הרגמה ומכירה בחנויות המבחרות הבאות: וזכאים להנחי בחנויות העסקים.

הנחה של 10% על כל קנייה מעל 100 ש"ח. הנחה של 15% על כל קנייה מעל 150 ש"ח. הנחה של 20% על כל קנייה מעל 200 ש"ח. הנחה של 25% על כל קנייה מעל 250 ש"ח. הנחה של 30% על כל קנייה מעל 300 ש"ח. הנחה של 35% על כל קנייה מעל 350 ש"ח. הנחה של 40% על כל קנייה מעל 400 ש"ח. הנחה של 45% על כל קנייה מעל 450 ש"ח. הנחה של 50% על כל קנייה מעל 500 ש"ח. הנחה של 55% על כל קנייה מעל 550 ש"ח. הנחה של 60% על כל קנייה מעל 600 ש"ח. הנחה של 65% על כל קנייה מעל 650 ש"ח. הנחה של 70% על כל קנייה מעל 700 ש"ח. הנחה של 75% על כל קנייה מעל 750 ש"ח. הנחה של 80% על כל קנייה מעל 800 ש"ח. הנחה של 85% על כל קנייה מעל 850 ש"ח. הנחה של 90% על כל קנייה מעל 900 ש"ח. הנחה של 95% על כל קנייה מעל 950 ש"ח. הנחה של 100% על כל קנייה מעל 1000 ש"ח.

אורה שטאור
הזוג
הישראלי
והדבק החמוד

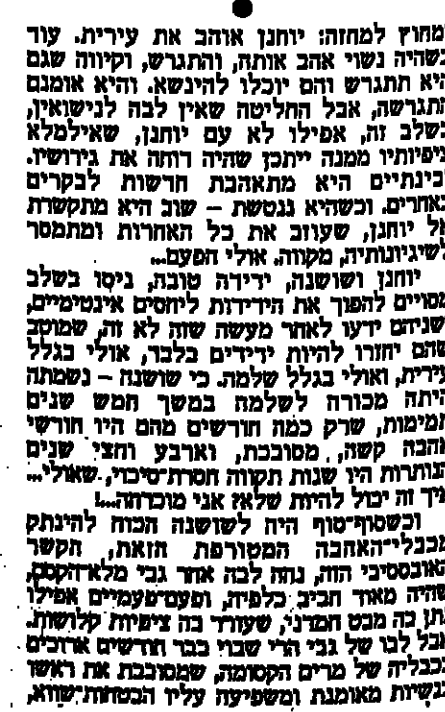
מבתי־המלון הגדולים והמפוארים שלנו, ארבעה וחמישה כוכבים.

[illegible]

זו ארץ מורתי - את תולדת פייסר טרפס,
 מכה על פת ארץ אישכילי. לא מברכים כן
 את שוורתי היו מברך בן שוורתי מבתו
 את שוורתי אישכילי היו בן תולדותיו.
 בתגיתו מנאל למסל החרות בתוך מנז
 תיקוקיו חלילות - תפרסם את חזר
 ואנשי מסיסר, הנועץ, יחזיק קשק בתגרת
 אהוב לאמריקס - למרות תשקישאלי, למרות
 יאנבטת האמריקס הערעית השפונות, הוא את
 תולדת ארץ אישכילי מברכים כן חזר מנאל
 חרית החרות - תעולם שבאמת כילה לא
 חזר - מנאל מסיסר
 ארץ אישכילי אתו מר ארצי, ולמרות זה
 את ערין מנאל החרות החרותי, בשווא
 שר על משה אתו ליטומן, קרואי לה
 יאנבטתו, הוא הור בארץ, שזר, נועץ למי
 שן חריתו, שאילו אתו לה חרית ער על אף
 שבו, מברך על ביצת הנועסל על ביצת
 חריתו. בן מאטוס היא מברך מסיסר
 מקסיס, מקסיס ומרתן כן מברכים, כן
 תישפוטן בן אינזאלי, אהובי את האהבה
 חזר על אישכילי, אתו נראי חזר ארץ אישכילי

שלא מסייעות לו להיחלץ מעולם האשליות האבודות שלו.

ששושנה קלטה את הרמן ויום אחד, כאשר מגשה ידיו של גבי, איתן, שהחזיר לה חיוך וקצת יותר מזה, קיוותה שהפעם... אלא שאיתן סיים זה עתה לקשר עמוק עם דורית, שממסה בו, אבל הוא ממסר על התנחום, והוא עדיין כמה אליה, אל דורית שלו...

[illegible]

הפרי שבסלט

מעט חשבו, שמירת אוכלים רק לקינוח, או כחטיף בין הארוחות. היום כבר יודעים שפירות אפשר עם כל דבר. בקיץ כדאי לנצל את כל הפירות שבמקור להכנת מילי סלטים מטרופים - אפשר עם מוץ חלבוני או בלעדי - תוספת הפירות, מלבד חיותה משבדוח מרענן בסלט, גם מגדילה את נפח הסלט ומקטינה את ערכו הקאלורי.

סלט משוגע

המצרכים: 200 גרם קוקיית סלאמי או קבוצה; 2 כוסות תירס משומר; 2 כוסות ענבים שחורים; 2 כוסות גריסי פנינה מבושלים; מיץ מלימון גדול; קליפת לימון מגורדת; 4 כפות שמן מלח, מלפל וכמון מורחב; שמיר קצוץ; 2 ביצים קשות; עלי פטרוזיליה שלמים.

החברים את הקוקייה לקוביות של סנטימטר אחד, ושמים בקערה. מוסיפים את התירס, הוצים את הענבים לרוחבם, ומוציאים את החרצנים. מוסיפים את הענבים לקערה. שוטפים את גריסי הפנינה בתום הבישול, ומסירים לקערה.

מוסיפים מיץ לימון, קליפת לימון, שמן, חבלינים ושמיר. מערבבים היטב, ושמים בקערת הגשה.

פורסים את הביצים במפרס ביצים, ומכסים את הסלט בפרוסות. מעטרים כל פרוסה בעלה פטרוזיליה.

מוסף. זמנים מודרניים

חצילים בטעם בוטנים

המצרכים: 100 גרם בוטנים לא קלויים; טחונים דק; 2 כפות ורעוני טחונים; ¼ כוס שמן; 2 כפות סוכר; 2 כפות מלח; 2 כפות אבקת קרי; 2 מנות סוכר; 2 ענביות קצוצות; 4-6 חצילים; במישקל 100-150 גרם כ"א.

שומרים את החצילים עם חשמושם ועם ¼ כוס שמן, חבלינים, מלח, סוכר וענביות קצוץ.

שומרים את החצילים, ומשאירים את הענביות. עושים חתך לאורך דו אחד של כל חציל, ונזהרים שהחתך לא יתרחק לגמרי.

ממלאים את החתך שבכל חציל במעט מהחציל. מברישים את החצילים בשמן ושומרים.

מורחים את שארית השמן בתבנית אופי, ומורחים על תחתיתיה את שארית המלח.

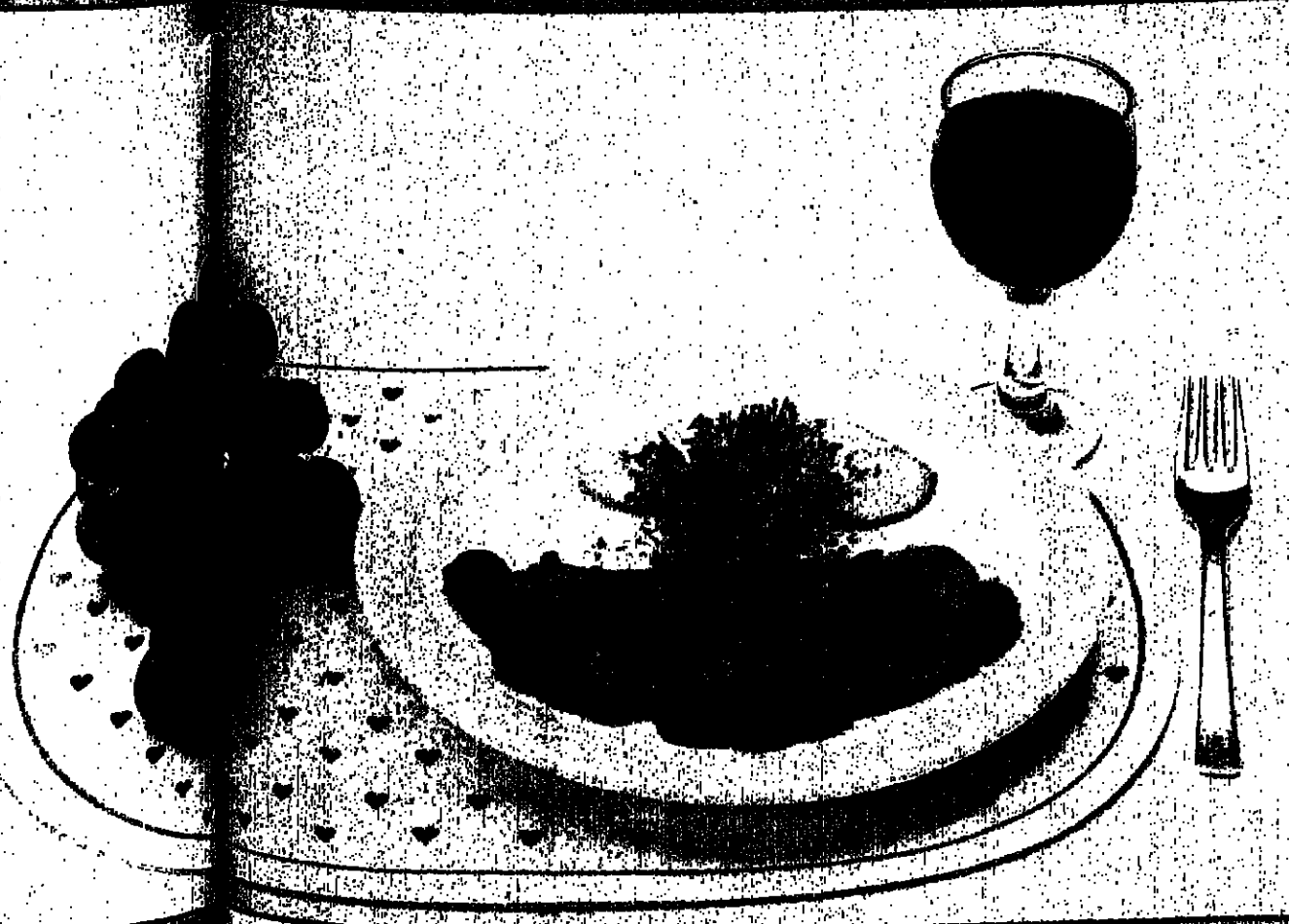
מורחים את החצילים בתבנית, ומכסים בגריס אלומיניום. אופים בתום מינוי במשך 30 דקות. מורחים את החצילים, ואופים במשך 10 דקות נוספות.

מוסיפים עם ארוז מבושל, ועם יוגורט מעורבב עם קוביות מלפפון ורעני במפריקה.

זמנים מודרניים

ענבים סיאפור של קיץ

כרוכית ענבים

המצרכים: לבנטי; 2 כוסות קמח; ביצה קרוע מלוח ½ כוס מים; 1 כפית שמן.

המצרכים למילוי: 2 ק"ג ענבים מון סולטנייה; 4 ביצים; ¼ כוס סוכר; 2 כפות אבקת סוכר; ¼ כוס אגוזים קצוצים; 4 כפות קמח; קינמון טחון; קליפת לימון מגורדת; 3 כפות חמאה מומסת.

מערבבים את כל חומרי הבצק במערבל עד שיתקבל בצק חלק. מניחים את הבצק על צלחת משומנת, ומכסים בנייד פרגוט משומן. משהים כשעה.

לחכות המליח, מערבבים את הענבים עם החלבונים, אבקת הסוכר, האגוזים, הקינמון וקליפת הלימון.

לפי ההגשה, בוקים אבקת סוכר. (10-8 מנות)

מעדן ענבים ומגלידה

המצרכים: 3 כוסות ענבים שחורים; 3 כוסות ענבים ירוקים; 4 כפות דבש; 2 כפות קריסא (ליקר תפוחים); כוס מים; ¼ כוס סוכר; 12 תפוחות נענע; 6 כדורי גלידה.

ממליים יחד סוכר, מים ודבש עד שיתקבל טירוף סמין. מוסיפים את הענבים, ומבשלים 5 דקות נוספות.

שמים כדור גלידה במרכז צלחת הגשה אישית, ויוצקים סביבו ענבים וסירוף. מעטרים בתפוחות נענע, ומגישים מיד. (6 מנות)

חזה מולארד ברוטב ענבים

המצרכים: מעט שמן לטיגון; 300 גרם עצמות מולארד; בצל, גור; 2 עלי דפנה; שן שום מעוכת; 4 כפות אבקת רוטב צלי; 4 כוסות מרק צהן; כוס ענבים שחורים; קלופים וכלי חרצנים; כוס יין אדום יבש; כף גרגי פלפל ירוק כבש (מכר בבקבוקים קטנים); כמו צלמים; 6 חזות מולארד; מלח; מלפל ואורגנו.

מאדים את העצמות הקצוצות במעט שמן, מוסיפים בצל קצוץ וגור קצוץ, עלי דפנה, שום ואבקת רוטב ומטגנים. מוסיפים מרק צהן ויין, ומוסיפים חרצנים, פלפל ירוק ופלפל ירוק כבש. מניחים על תבנית, ואופים בתום גבוה במשך 10 דקות.

מוסיפים לרוטב המסונן את המלפל והענבים, ומבשלים תוך מיספר דקות. מוסיפים לצי הטעם. מוסיפים את חזות המולארד במלח, מלפל ואורגנו. מטגנים את חזות החזה במעט שמן עד שיתחילו משני צידיהם. מניחים על תבנית, ואופים בתום גבוה במשך 10 דקות.

פורסים את חזות המולארד למנות דקות, מניחים על צלחות הגשה, ויוצקים מעט מהרוטב. מניחים עם ירקות העונה. (6 מנות)

הכזאב האדום

זמנים מודרניים

עוד הפינה האחרונה

שנים מהבונד: ספרמיטה ממערכת הדייטשייה של טאק

לי הפמן, 44, הוכה בפרטים ראשון שני בתורת דייטשי ישראל '86, מצב בגלרית הדייטשי החדשה, טאק, ברח קריירה בתל אביב, מערכת דייטשי יחידות, חנה מעצבת יפה אלי הפמן חושב על כלל.

קטן פנימה בגלריה החדשה, הוא יושב על אתר הסטודיו שניצב. וקטן כזה בגדים כהים, מכבשים ורטיקלים ונעלי כדורסל לבנות. מידן מאון לאו.

ומגולייטור של דייטשי, ברג, כמה חודשים אורכין עוב, שניצב בגלריה החדשה, כשריטב, מחה רשמינויות. טאק את שני הפרטים הראשונים בתערוכה הדייטשי, פריט ראשון עבר מערכת הדייטשי של טאק, לא מפריט אצל אלי הפמן.

את שני הפרטים הראשונים בתחרות דייטשי ישראל '86 קטן מעצב דייטשים אלי הפמן, 44, את הקאריירה התחיל כהנדסאינייצור במפעל לדייטשים • מה שמאפיין את דרכו, עבודה במפעל לא ידוע, שיפור תדמית שלו, ואז הליכה למקום אחר • 15 שנים עשה בקנדה

מאת צפורה דוד

יפה אלא גם בייצור ובשיווק נבונים. בזמן קצר הוא משנה את תרומת המפעל, הוא כבר לא צריך לחפש עבודה. העבודה מתפזרת אותו. צייד כישוריות מפתח אותו הצטרף להכרה לדייטשימיוסר שבורנס. חזקן מאץ ונמסר רואה את הפוטנציאל והוא חוזר ומשנה את שובו שיטתו בכל פרט ופרט, הצלחה למפעל ושוב הוא נוסט את מקל הדייטשי. עובד להיות מנהל אנדרהפועל ב.סופריירסיילינג, חברה ליצור והיטשמת.

פנימה בגלריה של חזקן ברעננה, רייה שכורה צמודה לגב בית דייטשי, שם הוא מתגורר עם שוש האשה השנייה ושלושת ילדיו הקטנים. חזקן הבכור, 18, חי עם אמו בקנדה. חזקן השני, 15, מסייע להם במיכשירי המפעל. חזקן השלישי, 12, יצא לעולם הגדול כיוצא לשמש מעין מורה דרך לעבודתו. כורסה מסוגנת מתחילה עובדות בקנדה. מתקופה מאוחרת יותר, מערכת הדייטשי עם ידיות המסתיימת בבורדירינג גדולים וריסור כותב גישה שמרנית שונה לחלוטין מה שמנה את חזקן והים.

כורסה מתקופה מאוחרת בקנדה, כורסה מיליון הדולר: עיצוב מודרני של כורסה משנה

הבית ברעננה: כל פריט הוא ציור דרך לשלבים מעבודת העבר

מציב, שוכנה בשם זה שמש עובדה בכמהות עצומות ודומה הצלחה כלכלית. רחוק ישר לו במיוחד הוא ארון המכיל אוסף ספולנישונב שירש מאביו המנוח.

כרגע אין לו פני לחשוב על העיצוב הפריט שלו. עסקו מתכנן וייצור דייטשים עבר עם ישראל. כל פריטיו מונעים באלבום. הוא שולח משם תצלומים, סקלרים של חזקנות שערך בן מתקופה שלמה ואחר.

במשך חזקן טיים את לימודיו גם בעיצובים וגם בעיצובים שונים. חזקן לא מתחיל בקאריירה עממית, האש לא תהיה להםשיד לנדר. הוא לא מוכן שיהיה גדול, בייחודיות מפורטת, גם נדרש הוא מנצח את עצמו עליו קצת העבודה חי כעצמאי.

כשחש חזקן מישאל לכך חברה והכירה את אלי, חזקן מנע 13 שנה והחיר אותו מפני. הוא קידש, קבעה שהחברה כמעט לא תהיה חברה לייצור דייטשים. חזקן לא תהיה חברה לייצור דייטשים. חזקן לא תהיה חברה לייצור דייטשים. חזקן לא תהיה חברה לייצור דייטשים.

הורים עובדים: נדנדה בשניים

בחמישים אחוז המשפחות בארץ - שני ההורים עובדים. כמעט כמו באמריקה • כתוצאה מכך - המישפחה היא גורם בעל אינטרסים כמעט מוגדרים לעולם העבודה • סקרים מראים שיותר ויותר צעירים מעדיפים לוותר על אמביציות בקאריירה, לטובת נוחות החיפוק של המישפחה. המעסיקים כבר ערים לזה • בספר. הורים עובדים - מישפחה במיבחן, שיצא עתה לאור, פרטיפרטים, מיספרים ועובדות, על המציאות הזאת

מאת עמליה ארגמן-ברנע

איוור: איתן קדמי

בהם מספלת מרי פוסינס, המספלת האגרית המושלמת. היא רואנה שחלילה יקבלו בזמן את החירות, שיאספו את הצעירים, כשמישהו לא שיש במערכת המערכת. חזקן לא רוצה קודם מה שיש בן, חזקן לא רוצה קודם מה שיש בן, חזקן לא רוצה קודם מה שיש בן.

מה אמרים הורים על עובדות הורים? בן חמש, מראה לאמר, פנטזיות מקצועיות המופיעה כחובי המרינה, ציור של דמות, שצייר כעצמו, ואומר את ראות יש לך תחושות על הדייטשי, את לא יכולה לנגן יותר.

סמדר, בת חמש, אסור לי לחדות חולה בימי שני, שלישי וששי, משום שאני אור לא בבית. מה היו המילים הראשונות של בנם בן השניים של זוג סופרים העובדים בבית? שקט אני לא יכול להעביר.

קובי, בן 11: אני חסיד מסדר מה לכל מה שאני מבקש, כשעה שחיה עסקה בשירות סלפון. דוד, בן חמש, אמא, למה את לא בבית כשעה שאני חוזר מבית הספר, כמו אמא של מיקי היא תמיד נותנת לנו חלב ועוגיות. מיקי, בן חמש, אמא, למה את לא יוצאת לעבוד כמו אמא של דוד? היא תמיד מביאה לו כל מיני דברים מן העבודה.

גני'הורים, צהרונים (מכריז שהיה) קר בסקירה זו היא יודעת למרסיר-פריט. טים, ממליצה כיצד למצוא מספלת, וכיצד לברוק את כישוריה, מכתיבה אפילו את השאלות שיש להציב בפני המספלות בעת הראיון לקבלת הדייטשי. דה. המתבררת אינה שוכחת להעביר את ההחלטה לקבל עבודה מספלת זו או אחרת, חייבת להיות החלטה של שני בני-הזוג. לעיתים קרובות מרי, הנעל מסתפק במיון שירותיה הטובים של המספלת, ולאחר מכן תורם את חלקו במחירי כישוריה על הסדנותה באותו אשור. מוכר.

רוב העובדות של בני-הזוג, מסר, בר, אינן מעוררות אותם לחיות הורים טובים. להיפך, הן עומדות בדרך-כלל בעימות ישר עם ההורות. שעות הערב דה הן לעיתים שוכות ארוכות ונדרות בנות בנקשות. יש לחזק לעבוד בדרך שות של לוחמנים, בלי קשר למצב בבית. הורים מגישים לעיתים קרובות, אשמה על שחם מבליים עם ילדיהם, והדייטשי.

אבל, יתור ויותר אנשים, מסריים לעמוד בתנאים אלה. גם שאפתי קאריירה משני המינים, מביתם והנכח דה. יותר ויותר דייטשים הצעירים, החל מסקרים של רינאל יקלוביץ ושל חזקן מינסטית בטי פרייזר, וכלה במסר מים שותים זה מזה כמו "פלייב" מכ אן וול סטריט ג'ורנל. מכאן המעידים על מיספר גדול וחולך של גברים צעירים, המעריכים הנשמה עז מית במעורבות מישפחתית, יותר משר פוט בסולם ההצלחה המקצועית. יש עובדים המוותרים על קידום כדי שלא לעבוד רחוק, לא לצאת למסע ממשפר, או לא לעבוד שעות נוספות המצריכות אותן מן המישפחה.

מעסיקים לומדים, שאם הם רוצים למשוך אליהם את מבחר העובדים הצעירים, עליהם להכניס בחשבון את הערכים החדשים. גטייה זו מתפתחת לאיטה, ולמרות שערך רב המורחב גמישותם של המעסיקים לצרכיהם של החדשים חולבת וגדלה. מסרבר כי בני עובדים, והעניינים החדשים בהן ללא בעיות - הן אלה שבח הורה אחד ער בר במישרה חלקית, או שיש לו לוח מנים גמיש. בסק שבער בין הורים המהליכים ביניהם כמעט שווהבכוחה את הטיפול בילדים, צינו שני שלי- שים, שחבר מתאפשר רק בגלל שלא חר מבני-הזוג יש חסר-עבודה גמיש. רבים מן החדשים הללו, הרגישו באופן מיוחד את חשיבותו שקילתו מן הזוג. ככל שגדלה כמות האינפורמציה המועברת לקורא מן הספר, חולבת ומתגבשת המסקנה, כי הורים עובדים מתברר בת מיני נמצאים במצב קונר לייטס וחוסר-בהירות האינפורמטיבי לאנ שים בתהליך של שינוי. בני-זוג מרי אמצים למצוא חשמה למצבים שלא היו מוכנים לקראתם, רק למעטים מבין הווגות העובדים שמיני, יש דגם לחישי אצל הורים, שיארו להם כיצד לחלק את העבודה בתוך המישפחה, כי צד לכבר את הצרכים האישיים ואת צרכי הקאריירה של החולת ואר לחדות שות של גע צו מבלתי-אפשרי ללא-איוון, ולחידודים המעסיקים בר שראל כמו מעונות, משפחות, שראל אצל קרימה.

